

På gaden juleaften
(Det var en hellig julekvæl)

Tekst: U. P. Overbye 1889
Melodi: Emil Ravnkilde ?

1.

Det var en hellig julekvæl,
bag nøgne træer og grene,
der sad en lille sorgfuld sjæl
ved vestervold alene,
og så i mørket fra sin vej
på lyset i en stue.
Vorherre havde endnu ej tændt
himlens stjernebue.

2.

Fra stuen over gaden klang,
i bløde melodier,
den gamle, gamle, kære sang
hvormed man jul indvier;
her var musik og blomst og bånd
med glæden sammenblandet -
man så straks at en kærlig hånd
det hele havde dannet.

3.

Ved husets port en mægtig sten
var lænet op til muren,
men drengen var ikke sên
og langsom af naturen,
han krøb derop og læned' sig
med næsen tæt til ruden
og så på stasen, lykkelig,
skønt fattig og ubuden.

4.

Den lille så sig næste glad,
han glemte sorg og møje
og kvisten - hvor hans moder sad
med skillingslys for øje.
Og da man fra det lune hjem
i kor med fryd istemte:
"En frelser født i bethlehem"
så sang han med og - glemte.

5.

den kolde sten hvorpå han stod,
hvortil han fast sig trykker -
og nedad gled den frosne fod,
men ruden - gik istykker.
Man åbned' vinduet og så:
Hvad ofte hjertet sårer -
en pjaltet dreng på gaden lå
forfrossen og i tårer

6.

Men snart forstod man drengens brøst,
én gav ham straks sin hue,
en anden bar ham under trøst
ind i den varme stue,
og der blev julens blomst og bånd,
dens lykke og dens goder,
delt af en øm og kærlig hånd.
for drengen og hans moder.

7.

Du - som i drengens julekvæld
en vintergåde løser,
skal håbe hver en sorgfuld sjæl
vil finde sin forløser:
og du, som har af rigdom nok
i disse juletider,
vil dele med den store flok,
som fryser og som lider.

Ulrik Peter Overbye (1819-1879)
Barner, Johannes (pseudonym)
Christian Emil Ravnkilde Død: 1860